

**Föreskrifter om ändring i Statens jordbruksverks
föreskrifter (SJVFS 1993:177) om foder;**

beslutade den 20 december 2000

SJVFS 2000:169

Saknr M 39:1

O 39:1

Utkom från trycket
den 29 december 2000

Statens jordbruksverk föreskriver¹, med stöd av 3 och 4 §§ förordningen (1998:213) om foder i fråga om verkets föreskrifter (SJVFS 1993:177) om foder²

dels att 1, 7, 18 §§ samt bilaga 22 skall ha följande lydelse,

dels att det i föreskrifterna skall införas sex nya paragrafer, 22 a, 22 b, 22 c, 33 c, 33 d §§ samt 60 § av följande lydelse.

1 §³ I denna författning förstås med

animaliskt avfall: organiskt avfall i form av djurkroppar eller delar av djur eller produkter av animaliskt ursprung som inte är avsedda för användning som livsmedel; till animaliskt avfall räknas matavfall, slaktbiprodukter inklusive blod från slakteri och utfällt organiskt material från sådant processvatten som härrör från anläggningar som hanterar animaliskt avfall; till animaliskt avfall räknas inte

1. djurkroppar eller delar av djur inklusive slaktbiprodukter och blod från andra djurslag än sådana som hålls av människor,

2. djurkroppar eller delar av sällskapsdjur,

3. djurkroppar eller delar av andra försöksdjur än

a) apor och halvapor,

b) sådana djurslag som normalt hålls för produktion av livsmedel,
samt

---

¹ Jämför kommissionens beslut 2000/285/EG av den 5 april 2000 om ändring av beslut 91/516/EEG om upprättande av en förteckning över råvaror vilkas användning är förbjuden i foderblandningar (EGT L 94, 2000.04.14, s. 43, Celex 32000D0285). Kommissionens direktiv 2000/45/EG av den 6 juli 2000 om fastställande av gemenskapmetoder för bestämning av A-vitamin, E-vitamin och tryptofan i djurfoder (EGT L 174, 2000.07.13, s. 32, Celex 32000L0045). Rådets beslut 2000/766/EG av den 4 december 2000 om vissa skyddsåtgärder vad gäller transmissibel spongiform encefalopati och utfodring med animaliskt protein (EGT L 306 2000.12.07, s. 32, Celex 32000D0766).

² Författningen omtryckt SJVFS 2000:110.

³ Senaste lydelse SJVFS 1999:38.

c) försöksdjur som har infekterats med smittämne som kan utgöra risk för människors eller djurs hälsa,

4. djurexkrementer och urtaget mag- och tarminnehåll,

5. spolvatten innehållande mindre mängder spillblod och andra djurvävnader,

6. produkter som härrör från animaliskt avfall som har bearbetats i enlighet med vad som anges i SJVFS 1998:34; till animaliskt avfall räknas inte farligt avfall enligt förordningen (1996:971) om farligt avfall,

avloppsvatten: avloppsvatten från tätbebyggelse, hushållsspillvatten, industrispillvatten och dagvatten; som avloppsvatten räknas inte processvatten d.v.s. vatten från oberoende ledningar som utgör en integrerad del av en anläggning för livsmedels- eller foderframställning. I de fall ledningarna tillförs vatten måste vattnet uppfylla kraven i artikel 4 i rådets direktiv 98/83/EG av den 3 november 1998 om kvaliteten på dricksvatten (EGT L 330 1998.05.12 s. 32 Celex 31998L0083). När det gäller fiskeindustrin får ledningarna även förse med sjövattnet som uppfyller artikel 2 i rådets direktiv 91/493/EEG av den 22 juli 1991 om fastställande av hygienkrav för produktion och marknadsföring av fiskeprodukter (EGT L 268 1991.24.09 s.15 Celex 31991L0493). Processvatten skall endast innehålla livsmedels- eller foderråvaror och skall vara tekniskt fritt från rengöringsmedel, desinfektionsmedel och andra ämnen som inte är tillåtna enligt foderlagstiftningen,

avyttring: innehav av foder för försäljning, däri inbegripet anbud, eller varje annan form av överlåtelse, kostnadsfri eller inte, liksom försäljning och andra former av överlåtelse,

bearbetat animaliskt protein: kombinerat kött- och benmjöl, köttmjöl, benmjöl, blodmjöl, torkad plasma och andra blodprodukter, hydrolyserat protein, hornmjöl, hovmjöl, fjäderfämjöl, fjädermjöl, torra fettgrevar, fiskmjöl, dikalciumfosfat, gelatin och andra liknande produkter, bland annat blandningar, foder, fodertillsatser och förblandningar som innehåller dessa produkter,

blandartjänst: arbete som innebär blandning av färdigt kompletteringsfoder och råvaror, vilka tillhandahålls av djurägaren,

dagsbehov: den genomsnittliga totala mängd foder omräknat till 12 procent vattenhalt, som ett djur av en viss art, åldersklass och produktion behöver per dag för att täcka hela sitt näringsbehov,

dagsgiva: detsamma som dagsbehov,

dietfoder: foderblandningar som genom sin speciella sammansättning eller tillverkningsmetod skiljer sig från annat foder och som framställs för att täcka särskilda näringsbehov,

foder: vara eller blandning av varor som är avsedd att användas för utfodring av djur. Ämnen som tillförs sådana varor eller blandningar betraktas också som foder. Med vara avses även vatten och bete,

foderblandning: blandning av foderråvaror med eller utan fodertillsatser, avsedda för utfodring i form av helfoder eller kompletteringsfoder,

foderinspektör: en av Statens jordbruksverk utsedd tillsynsman,

foderleverantör: den som i första led efter import eller tillverkning säljer foder; den som utför blandartjänst är inte att anse som foderleverantör,

foderråvara: en vara av vegetabiliskt eller animaliskt ursprung, liksom produkter som framställts genom industriell bearbetning av sådana varor samt organiska eller oorganiska ämnen som är avsedda för utfodring, antingen direkt bearbetade, eller efter bearbetning. En sådan vara kan innehålla fodertillsatser. En foderråvara kan ingå som bärsubstans i förblandningar,

fodertillsats: ett ämne eller en beredning som används i foder för att

- gynnsamt påverka egenskaperna hos foderråvaror, foderblandningar eller indirekt livsmedlet,

- tillgodose djurens näringsbehov eller förbättra djurproduktionen, särskilt genom att påverka magtarmfloran eller djurens förmåga att smälta fodret,

- uppnå särskilda näringsmässiga syften, eller för att tillgodose särskilda tillfälliga näringsbehov hos djuren,

- hindra eller minska de sanitära olägenheter som uppstår till följd av djurens spillning eller för att förbättra djurens miljö.

Som fodertillsats räknas inte tekniskt oundvikliga rester av processtekniska hjälpmedel som behövs för framställningen av foder. Om rester av det processtekniska hjälpmedlet har en inverkan på den färdiga produkten eller djuret räknas hjälpmedlet som fodertillsats.

Som fodertillsats räknas inte en substans som naturligt ingår i foderråvaror. Om en foderråvara berikas med en sådan substans räknas den dock som fodertillsats,

fodertillverkning på gårdsnivå: tillverkning av foder vid den egna produktionsplatsen för försörjning av foder till egna djur,

förblandning: en blandning av fodertillsatser eller en blandning av en eller flera fodertillsatser tillsammans med en eller flera bärsubstanser,

helfoder: foderblandningar som på grund av sin sammansättning täcker dagsbehovet,

hygiengrupp: grupp, bestående av länsveterinär och foderinspektör, utsedd av Jordbruksverket,

kompletteringsfoder: foderblandningar som på grund av sin sammansättning behöver kompletteras med annat foder för att täcka dagsbehovet,

köttensilage: syrafermenterad slaktbiprodukt,

legotillverkare: den som tillverkar foder på beställning av foderleverantör,

livsmedelsproducerande djur: djur som hålls, göds eller föds upp för produktion av livsmedel,

mellanhand: den som på ett stadium mellan tillverkning och användning hanterar foder,

mikroorganism: mikroorganism som bildar kolonier,

mineralfoder: kompletteringsfoder som huvudsakligen består av mineraler och innehåller minst 40 procent aska,

mjölkersättningar: (mjölknäringar): foderblandningar som, torra eller efter utspädning med en viss mängd vätska, ges till unga djur som tillskott eller ersättning för mjölk efter det att produktionen av kolostrum (råmjölk) har upphört,

sällskapsdjur: djur som tillhör arter som normalt utfodras och hålls, men inte används för produktion av livsmedel eller päls,

särskilda näringsbehov: specifika näringsbehov hos vissa sällskapsdjur eller djur, som används för produktion av livsmedel, vilkas fodersmältning, näringsupptagning eller ämnesomsättning är tillfälligt eller kroniskt störd på ett sådant sätt att ett särskilt anpassat foder skulle kunna häva eller minska störningen hos djuret,

tillverkningsparti (parti): det parti som vid kontinuerlig tillverkning tillverkats inom ett dygn eller vart och ett av de partier som tillverkats satsvis, samt

tillverkningsställe: en produktionsenhet för framställning av fodertillsatser, förblandningar som beretts av fodertillsatser, foderblandningar eller de produkter som framgår av bilaga 12.

7 § Fältkontroll utförs av foderinspektör eller hygiengrupp vid besök hos foderleverantör och legotillverkare.

Foderinspektören kontrollerar särskilt:

- märkningsuppgifter,
- nya foder som inte redovisats till Jordbruksverket,
- vilka foder som används vid tillverkning och försäljning,
- redovisning enligt 2-6 §§.

Hygiengruppen kontrollerar särskilt:

- allmän hygien,
- hygienprogrammen och efterlevnaden av dessa,
- egenkontrollen via hygienpärm enligt bilaga 17,
- tillverkning och journalföring av foder innehållande läkemedel enligt bilaga 19,
- att minimikraven för godkännande av tillverkningställen och mellan-händer enligt 28 e - 28 o §§ är uppfyllda.

Foderinspektören och hygiengruppen tar stickprov på foder enligt provtagningsplan och instruktion upprättad av Jordbruksverket.

Vid misstanke om att foder är eller kan bli skadligt får foderinspektören eller hygiengruppen på eget initiativ ta prover för kontroll.

18 §⁴ Det är inte tillåtet att som foderråvara använda följande:

- a. träck, urin samt mag- och tarminnehåll som tömts eller sköljts ur, oavsett om behandling eller blandning skett,
- b. hudar som har behandlats med kemiska beredningsämnen, inklusive avfall därav,
- c. frö och annat uppförökningsmaterial eller biprodukter av dessa som behandlats med bekämpningsmedel efter skörd i syfte att användas som uppförökningsmaterial,
- d. alla typer av avfall som härrör från något av de olika stegen i en reningsprocess för avloppsvatten oberoende av om avfallet vidarebehandlats och oberoende av varifrån avloppsvattnet kommit,
- e. trä, sågspån och annat material av trä om det behandlats med impregneringsmedel,
- f. Candidajäst som odlats på n - alkaner,
- g. fasta hushållssopor,
- h. obehandlat avfall från restauranger eller liknande, med undantag av vegetabiliska livsmedel, som inte godtagits för humankonsumtion på grund av bristande fräschhet,
- i. förpackningar och delar av förpackningar vid användning av produkter från livsmedelsindustrin,
- j. protein från däggdjur för användning i foderblandningar för idisslare, med undantag av
  1. mjölk och mjölkprodukter,
  2. gelatin,
  3. hydrolyserat protein med en molekylvikt under 10 000 daltonsom
  - a. har framställts av hudar och skinn från djur som har uppslaktats och som före slakt har besiktigats av en officiell veterinär i enlighet med kapitel VI i bilaga I i rådets direktiv 64/433/EEG av den 26 juni 1964 om hygienproblem som påverkar handeln med färskt kött inom gemenskapen (EGT nr 121, 29.7.1964, s. 2012, Celex 364L0433) och därvid godkänts för att slaktas i enlighet med direktivet,
  - b. har tillverkats i en process som inbegriper åtgärder för att minimera kontaminering av hudar och skinn vilka bereds genom saltning, kalkning och noggrann sköljning, varefter materialet exponeras för ett pH på > 11 i > 3 timmar vid en temperatur av > 80° C, följt av en värmebehandling vid >140° C i 30 minuter vid > 3.6 bar, eller

---

⁴ Senaste lydelse SJVFS 1999:121.

genom en likvärdig framställningsprocess som godkänts av kommissionen efter samråd med den relevanta vetenskapliga kommittén, och

c. kommer från tillverkningsställen som genomför ett eget kontrollprogram (HACCP),

4. kalciumhydrogenortofosfat (dikalciumfosfat) från avfettade ben, och

5. torkad plasma och andra blodprodukter.

22 a § Bearbetat animaliskt protein och köttensilage får inte ingå i foder till livsmedelsproducerande djur.

Bearbetat animaliskt protein och köttensilage avsett som foder till livsmedelsproducerande djur får inte förvaras på tillverkningställen, hos mellanhänder eller produktionsplatser där djur hålls för livsmedelsproduktion.

Förbudet i första och andra stycket gäller inte

1. fiskmjöl i foder till andra djur än idisslare,
2. gelatin från icke-idisslare för ytbehandling av tillsatser, eller
3. dikalciumfosfat och hydrolyserat protein.

22 b § Förbudet i 22 a § gäller inte mjölk och mjölkprodukter i foder till livsmedelsproducerande djur.

22 c § Ett tillverkningsställe som tillverkar foder till idisslare får inte hantera eller förvara bearbetat animaliskt protein och köttensilage.

33 c § Bearbetat animaliskt protein och köttensilage som är avsett som foder till livsmedelsproducerande djur får inte avyttras, bedrivs handel med, importeras från eller exporteras till länder utanför gemenskapen.

Förbudet i första stycket gäller inte

1. fiskmjöl i foder till andra djur än idisslare,
2. gelatin från icke-idisslare för ytbehandling av tillsatser, eller
3. dikalciumfosfat och hydrolyserat protein.

33 d § Förbudet i 33 c § första stycket gäller inte mjölk och mjölkprodukter i foder till livsmedelsproducerande djur.

60 § Förbudet i 22 a, 22 c samt 33 c §§ gäller från den 1 januari 2001 till den 30 juni 2001.

Denna författning träder i kraft den 1 januari 2001

INGBRITT IRHAMMAR

Göte Frid
(Djurmiljöenheten)

ANALYSMETODER FÖR FODER

1. Bestämmelser om analysmetoder för kalcium, cyanvätesyra, karbonat, aska olöslig i saltsyra, klor från klorider, senapsolja, laktos, kalium, natrium, socker, teobromin, urea och ureas aktivitet i sojaprodukter finns i kommissionens direktiv 71/250/EEG (EGT nr L 155, 12.7.1971, s. 13, Celex 371L0250), senast ändrad genom kommissionens direktiv 98/54/EG (EGT nr L 208, 24.7 1998, s. 49, Celex 398L0054) och kommissionens direktiv 1999/27/EG (EGT nr L 118, 6.5.1999, s. 36, Celex 399L0027). (*SJVFS 1999:121*).

2. Bestämmelser om analysmetoder för vattenhalt, flyktiga kväveföreningar baser, fosfor och råfett finns i kommissionens direktiv 71/393/EEG (EGT nr L 270, 20.12.1971, s. 7, Celex 371L0393), senast ändrad genom kommissionens direktiv 98/64/EG (EGT nr L 257, 19.9 1998, s. 14, Celex 398L0064).

3. Bestämmelser om analysmetoder för stärkelse (polarimetrisk metod), råprotein, pepsinaktivitet, råprotein lösligt i pepsin-saltsyra, fri och total gossypol, tylosin och virginiamycin finns i kommissionens direktiv 72/199/EEG (EGT nr L 123, 29.5.1972, s. 6, Celex 372L0199), senast ändrad genom kommissionens direktiv 98/54/EG (EGT nr L 208, 24.7 1998, s. 49, Celex 398L0054) och kommissionens direktiv 1999/79/EG om analys av stärkelse (EGT nr L209, 7.8.1999, s 23, Celex 399L0079). (*SJVFS 1999:121*).

4. Bestämmelser om analysmetoder för vattenhalt i animaliska och vegetabiliska fetter och oljor, magnesium, växttråd och vitamin A finns i kommissionens direktiv 73/46/EEG (EGT nr L 83, 30.3.1973, s. 21, Celex 373L0046), senast ändrad genom kommissionens direktiv 98/54/EG (EGT nr L 208, 24.7 1998, s. 49, Celex 398L0054) och kommissionens direktiv 1999/27/EG (EGT nr L 118, 6.5.1999, s. 36, Celex 399L0027). (*SJVFS 1999:121*).

5. Bestämmelser om analysmetoder för amprolium, diclazuril och karbadox finns i kommissionens direktiv 1999/27/EG (EGT nr L 118, 6.5.1999, s. 36, Celex 399L0027). (*SJVFS 1999:121*).

6. Bestämmelser om analysmetoder för aflatoxin B1 (TLC metod) finns i kommissionens direktiv 76/372/EEG (EGT nr L 102, 10.4.1976, s. 8, Celex 376L0372).

7. Bestämmelser om analysmetoder för zinkbacitracin, flavofosfolipol, järn, koppar, mangan och zink finns i kommissionens direktiv 78/633/EEG (EGT nr L 206, 29.7.1978, s. 43, Celex 378L0633).

8. Allmänna bestämmelser om analysmetoder för foder finns i kommissionens direktiv 81/680/EEG (EGT nr L 246, 29.8.1981, s. 32, Celex 381L0680).

9. Bestämmelser om analysmetoder för avoparcin och monensin finns i kommissionens direktiv 81/715/EEG (EGT nr L 257, 10.9.1981, s. 38, Celex 381L0715).

10. Bestämmelser om analysmetoder för råfett, zinkbacitracin och virginiamycin finns i kommissionens direktiv 84/4/EEG (EGT nr L 15, 18.1.1984, s. 28, Celex 384L0004).

11. Bestämmelser om analysmetoder för spiramycin finns i kommissionens direktiv 84/425/EEG (EGT nr L 238, 6.9.1984, s. 34, Celex 384L0425).

12. Bestämmelser om metoder för bestämning av energivärde i foderblandningar till fjäderfä finns i kommissionens direktiv 86/174/EEG (EGT nr L 130, 16.5.1986, s. 53, Celex 386L0174).

13. Bestämmelser om analysmetoder för växttråd (modifierad metod) finns i kommissionens direktiv 92/89/EEG (EGT nr L 344, 26.11.1992, s. 35, Celex 392L0089).

14. Bestämmelser om analysmetoder för aflatoxin B1 (HPLC metod) finns i kommissionens direktiv 92/95/EEG (EGT nr L 327, 13.11.1992, s. 54, Celex 392L0095).

15. Bestämmelser om analysmetoder för råprotein (modifierad) finns i kommissionens direktiv 93/28/EEG (EGT nr L 179, 22.7.1993, s. 8, Celex 392L0028).

16. Bestämmelser om analysmetoder för halofuginone finns i kommissionens direktiv 93/70/EEG (EGT nr L 234, 17.9.1993, s. 17, Celex 393L0070).

17. Bestämmelser om analysmetoder för robenidin och metylbensoat finns i kommissionens direktiv 93/117/EEG (EGT nr L 329, 30.12.1993, s. 54, Celex 393L0117).

18. Bestämmelser om analysmetoder för aflatoxin (modifierad metod) finns i kommissionens direktiv 94/14/EEG (EGT nr L 94, 13.4.1994, s. 1, Celex 394L0014).

19. Bestämmelser om analysmetoder för aminosyror, oljor, råfetter och olakindox finns i kommissionens direktiv 98/64/EG (EGT nr L 257, 19.9.1998, s. 14, Celex 398L0064).

20. Bestämmelser om mikroskopisk analysmetod för identifiering och bedömning av beståndsdelar av animaliskt ursprung i foder finns i direktiv 98/88/EG (EGT nr L 318, 27.11.1998, s. 45, Celex 398L0088).

21. Bestämmelser om analysmetod för natriumlsalocid finns i kommissionens direktiv 1999/76/EG (EGT nr L 207, 6.8.1999, s. 13, Celex 399L0076). (*SJVFS 1999:121*).

22. Bestämmelser om analysmetoder för bestämning av A-vitamin, E-vitamin och tryptofan finns i kommissionens direktiv 2000/45/EG (EGT L 174, 2000-07-06, s. 32, Celex 300L0045).